

РЕШЕНИЕ

№ 5905

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ТАНЕВА

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ СТ. ТАНЕВА Гражданско дело № 20231110159253 по описа за 2023 година

Ищецът „Топлофикация София” ЕАД твърди, че е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу Л. Б. Н. за заплащане на ползвана, но незаплатена топлинна енергия, законна лихва за забава, цена на извършена услуга за дялово разпределение, законна лихва за забава върху последната сума. Била издадена заповед за изпълнение, срещу която било подадено възражение. Ищецът твърди, че ОТВЕТНИКЪТ е бил клиент на “Топлофикация – София” ЕАД, в качеството му на собственик на недвижим имот с адрес: гр. София, община Красно село, ж.к. „Бели брези“ бл. 5, вх. В, ет. 3, ап. 8 - и е потребявал топлинна енергия за абонатен № 255380,, като не е заплатил начислените суми за процесния период. Моли съда да установи вземанията така, както са предявени в заповедното производство. Претендира разноски.

В отговора на исковата молба ответникът оспорва иска по основание и размер, и моли да бъде отхвърлен. Прави възражение за изтекла погасителна давност – за вземането в размер на 98,47 лв. от 01.05.2020 г. до 30.06.2020 г.

Третото лице помагач на страната на ищеца не изразява становище по предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.150, ал. 1 ЗЕ и чл. 153, ал. 1 ЗЕ:

В тежест на ищеца е да установи, че по силата на облигационно отношение с ответницата, съществувало към процесния период, е престира /доставил е топлинна енергия за отопление и/или подгряване на вода/ и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга, както и възраженията си /правоунищожаваци, правоизключващи или правопогасяващи/ срещу съществуването на вземанията, респективно срещу изискуемостта им.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респективно битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване.

От представените по делото документи – договор за продажба на държавен недвижим имот, протокол на етажните собственици, декларация по чл. 14, ал. 1 ЗМДТ, се установява, че ответника е собственик на недвижим имот с адрес: гр. София, община Красно село, ж.к. „Бели брези“ бл. 5, вх. В, ет. 3, ап. 8.

Следователно, ответникът се явява потребител, респ. клиент на топлинна енергия за битови нужди в имота за процесния период, с абонатен № 255380.

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответниците и без приемането им. Съгласно чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не се установява ответника да се е възползвал от правото си по чл. 150, ал. 3 ЗЕ.

Поради изложеното, съдът приема, че между страните по делото са били налице договорни отношения по продажба на топлинна енергия за битови нужди с включените в него права и задължения на страните, съгласно ЗЕ и Общите условия.

Предвид изявлението на ответника в депозирания по делото отговор на исковата молба за оставяне без уважение на доказателствените искания на ищеца за допускане на съдебно-техническа и на съдебно-счетоводна експертизи, тъй като не оспорва фактите и обстоятелствата, за които е необходимо тяхното изготвяне, съдът приема, че за процесния имот на ответника е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е измервано коректно.

За определяне размера на дължимата цена за доставена топлинна енергия съдът ползва данните от приложените по делото общи фактури, относими към процесния период. Съдът приема, че дължимата от ответника цена за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. е в размер на 1290.17 лв.

Следва да се обсъди възражението за погасяване по давност на част от главницата за топлинна енергия.

Задълженията за плащане на цената на доставена и потребена топлинна енергия представляват периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, поради което се погасяват с изтичане на тригодишна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на 16.08.2023 г., като в периода 13.03.2020г. – 20.05.2020г. същият е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето (обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г.).

По отношение на процесните вземания приложение намират ОУ от 2016 г., като съгласно чл.33, ал.1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Заявлението по чл. 410 ГПК е депозирано на 16.08.2023 г поради което вземанията, чиято изискуемост е настъпила преди 16.08.2020 г. Възражението на ответника, че са погасени по давност вземанията за м. 05 и м.06. 2020 г. е основателно, но съда намира, че съгласно представените фактури сумата погасена по давност се равнява на 63.63 лв. Извън погасителната давност са останалите вземания за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2022 г. които възлизат в общ размер на сумата от **1226.54 лв.** До размера на посочената сума и за посочения период искът се явява основателен и следва да се уважи, а в останалата част до пълния предявен размер следва да се отхвърли.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде уважен и искът за главницата за цената на услугата дялово разпределение, тъй като по делото са ангажирани писмени доказателства, че услугата е извършвана в процесния период – протокол от ОС на ЕС за сключване на договор с разпределителното дружество, договор на ЕС с ФДР, договор между ищцовото дружество и „Техем Сървисис“ ЕООД за извършване на услугата дялово разпределение. Исковата претенция за цената на услуга дялово разпределение обхваща периода от 07.2020 г. до 04.2022 г., т.е. обхваща период извън погасителната давност, поради което искът е основателен за пълния предявен размер от 30.47 лв. Възражението на ответника за недължимост е

неоснователно.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на акцесорните искове предполага наличие на главни задължения и забава в погасяването на същите.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия консумирана през процесния период са приложими новите Общи условия на ищеца, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, влезли в сила на 11.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Тълкувайки разпоредбите на чл. 33, ал. 3, 4 и 5 от ОУ, предвиденият 45-дневен срок за изпълнение на задълженията по чл. 32, ал. 3 не би могъл да тече преди изготвянето на изравнителните сметки и издаването на фактура от страна на ищеца, т.е. преди 31 юли на съответната година, от което следва, че ответникът е в забава, считано от 16 септември на съответната година, т.е. обезщетение за забава се начислява само върху вземането по общата фактура.

Доколкото на основание чл. 119 ЗЗД при погасяване по давност на главното вземане се погасява и акцесорното такова, макар давността за него да не е изтекла, то погасени са и онези вземания на ищеца за лихва за забава, начислени върху погасените по давност вземания за цена на потребена топлинна енергия. С оглед релевираното от ответницата възражение за давност, съдът установява чрез използван онлайн лихвен калкулатор, че за периода от 15.09.2021 г. до 03.08.2023 г. мораторната лихва върху установената главница от **1226.54 лв.** възлиза на стойност **246.78 лв.**, а исковата претенция е в по-малък размер – **189,97 лв.**, поради което и предявеният акцесорен иск се явява изцяло основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на искова молба за образуване на настоящото производство, поради което акцесорната претенция в тази част се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноси има ищецът, съобразно уважената част от исковете, представляващи заплатена държавна такса, , юрисконсултско възнаграждение – (100 лв)., определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК, и такса за издаване на СУ – **в общ размер на 273,02 лв.** и разноси в заповедното – **в общ размер на 28.94 лв.**

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ответникът има право на разноси, съобразно с

отхвърлената част от исковете. Претендира такива на основание чл. 38 ЗА, като съда определя възнаграждение за исковете в размер на 400 лв. и в заповедното в размер на 200 лв., като съобразно отхвърлената част следва да се присъдят 18.50 лв. за исковете и 9,25 лв. за заповедното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК че Л. Б. Н. с ЕГН:*****, дължи на „Топлофикация София“ . сумата от 1446,98 лева, от които **1226.54 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода 07.2020г. до 04.2022г., мораторна лихва за забава в размер на **189,97 лв.** за периода 15.09.2021г. до 03.08.2023г. както и сумата за дялово разпределение в размер на **30,47 лв.** - главница за периода 07.2020г. до 04,2022г., ведно със **законните лихви** върху двете главници, считано от датата на подаване на заявлението – 16.08.2023 г. до окончателното изплащане на сумите, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 1226.54 лева до предявения размер от 1290,17лв. - представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за м.05.2020г. и м. 06.2020г. като погасена по давност и ОТХВЪРЛЯ иска за мораторна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение в размер на 6,55 лв. за периода от 15.09.2020 до 03.08.2023г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК Л. Б. Н. с ЕГН:*****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ., разноски в исковете производство в общ размер на 273,02 лв. и разноски в заповедното – в общ размер на 28.94 лв.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „Топлофикация София“ ЕАД, ., да заплати на АДВОКАТ И. А. Н., САК, съдебен адрес:гр. ., адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част на исковете, а именно - 18.50 лв. за исковете производство и 9,25 лв. за заповедното производство.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на ищеца - „ТЕРМОКОМПЛЕКТ“ ООД, ЕИК .

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____